Anul XIV. No. 2438 — 6 PAGINI 2 LEI — Vineri 11 Iunie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . . LEI 700
Pe șase luni . . . . . „ 350
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON Direcția 3.26.60, Administrația 3.26.6, Redacția și provincia 2.36.69.

Marele eveniment de pe stadionul „Principele Carol"

Prima întâlnire între Belgia și România

BELGIA — TRICOURI ROȘII

Van Den Eynde
De Winter, Braine
Ioachim, Stynen, Capelle
Badjou, Paverick, Voorhof
Dalem, Buyle

Arbitrul de linie: Lamoureux

Arbitrează cehoslovacul CHRIST

ROMANIA — TRICOURI ALBASTRE

Beke
Covaci, Vintilă
Burger, Baratki, Iuhasz
Dav'd, Bodola, Albu
Rafinski, Gică Popescu

Arbitrul de linie: I. Ceaureanu

Matchul începe la ora 17,45 precis.

Un pas înainte...

Cadeții României susțin astăzi un nou examen. Pe stadionul memorabilului 1:1 cu Cehoslovacia, stegarii footballului românesc se vor alinia astăzi în fața «Diavolilor roșii».

Este un match mare.

O partidă de însemnătate covârșitoare. Pentru noi, mai ales. Căci footballul nostru, pornit în pas alergător spre reduta consacrării definitive, nu-și poate îngădui sincope care s'o exmatriculeze din rolurile oștirilor izbânditoare. Mereu izbânditoare.

Este ridicol, de sigur, să pretinzi ca o echipă — oricare ar fi ea — să câștige toate matchurile. Nu avem pretenția aceasta absurdă. Dar footballul românesc are o situație specială. Un obiectiv special care impune mijloace speciale pentru a-l ajunge.

Sufocați ani de-arândul în Balcanii mediocrității footballistice, am răzbit la aerul adevăratelor limanuri, de puțină vreme. Nevoia aceasta de respirație liberă, ozonată, nu este pentru footballul nostru o simplă necesitate. Este mai mult decât atât. Este o obligație. Obligațiunea respectului pentru valoarea pe care a atins-o acest football.

Obligațiunea satisfacțiilor pe cari le merită cohorta zecilor de mii de spectatori cari îl susțin și îl servesc.

Deaceia, am evadat din mlaștinile Balcanilor sofiote și am pătruns — în fine — — pe câmpul neted al footballului Europei centrale. Al adevăratului football.

Am fost acceptați în footballul acesta. Ni s'a îngăduit să ajungem în competiții cari până acum un an constituiau un privilegiu exclusiv al cehilor, al austriacilor, al ungurilor, al italienilor.

Concesia aceasta n'a fost însă izbânda footballului nostru. A fost, mai mult, succesul diplomației noastre sportive.

Fiindcă Apusul mai pretinde încă loare pe care noi aici o vedem limpede. Fără exagerări. Fără subiectivism.

Fiindcă Apusul ma i pretinde încă dovezi. Mai cere certificate cari să ateste valoarea footballlului românesc.

In ofensiva de cucerire a acestor certificate, am trecut în primăvara aceasta un hop hotărîtor: matchul cu Cehoslovacia. Ne găsim astăzi, la al doilea meterez: întâlnirea cu Belgia.

Este un match greu. Știm. o partidă în care echipa României întâlnește un adversar nou. Știm.

Dar matchul acesta trebue câștigat. Fiindcă în marșul spre reduta consacrării definitive, o izbândă asupra Belgiei — neînvinsă la Belgrad de jugoslavi — constitue un pas înainte.

Un pas hotărîtor...

GAZETA SPORTURILOR

„Confederația femenină" depe lângă echipa națională este optimistă în privința rezultatului de azi

In schimb jucătorii naționalei nu dau prondsticuri, spunând că nu-și cunosc adversarul

In lagărul echipei naționale barometrul a staționat eri la calm.

Jucătorii celor trei echipe (pentrucă împreună cu echipa primă, sunt cantonate la hotelul „Union" echipele „B" și cea a Bucureștiului) au petrecut una din cele mai liniștite zile.

După obișnuitul masaj de dimineață, pe care specialistul A.N.E.F.-uui d. **Căpățână**, l-a administrat tuturor jucătorilor, echipierii cantonați la Union s'au îmbarcat, la orele 11 într'o mașină, plecând la pădurea Băneasa, unde au luat masa.

Aci, într'o atmosferă de cel mai autentic „garden-party" au mâncat liniștiți și și-au făcut siesta până după amiază la orele 4, când s'au înapoiat în Capitală.

O PANA DE MAȘINA...

O pană de mașină i-au împiedicat pe jucătorii noștri de a participa la «vinul de onoare» pe care ministrul Belgiei l-a oferit, după amiază, în cinstea celor 2 echipe naționale.

In București, caravana echipelor naționale s'a împărțit în două tabere. O parte s'a oprit la hotel pentru a-și continua siesta iar ceilalți jucători au răspuns invitații d-lui Gusty, ducându-se la cinematograful «Capitol» unde au vizionat filmul Incoronării Regelui George al Angliei.

La orele 8, toți jucătorii erau din nou prezenți la «Restaurantul Presei» unde întreaga quintesență a football-ului românesc — sub acerba supraveghere a d-lui Costel Rădulescu — au luat masa de seară.

CONFEDERAȚIA FEMENINA

In mijlocul grădinii o masă imensă, — dând aspectul unui veritabil banchet — întrunea la un loc pe toți jucătorii celor trei echipe.

Singuri *Baratki, Vintilă* și *Roșculeț* *făceau excepție.*

Cele trei vedete ale Rapidului mâncau separat, într'un grup de nostime conițe.

Privirile celorlalți jucători se furișau — cu oarecare invidie — spre masa unde «vedeta blondă» întreținea o conversație foarte animată.

— Cu cine-i Baratki acolo? mă interesez, discret, la Beke, care nu-și mai ridica privirile din acel colț.

Nevasta și soacra lui Baratki! Cum? nu le cunoști?

— Dar celelalte?

— Nu știu precis! Mi se pare că sunt cu Vintilă și Roșculeț.

Mi-am dat seama imediat că prezența acestui grup femenin în mijlocul lagărului de jucători ai naționalei ar putea constitui subiectul reportajului meu de azi.

Fără a lăsa impresia că este ceva nenatural, am căutat un loc în apropierea acelei mese și m'am așezat, ciulindu-mi urechile.

N'am putut prinde decât crâmpee de conversații.

Cea mai preocupată de matchul de azi părea soția lui Baratki.

D-NA BARATKI E PREOCUPATA DE MATCHUL DE AZI

— «Sunt convinsă că soțul meu va face mâine o partidă mare.

Eu îl cunosc când este și când nu este în formă.

Acum știu că este în formă mare.

— De fapt, aș fi mulțumită dacă ar face o partidă ca în matchul cu Venus...

— Dar nu te mai perpeli atâta dragă, — o întrerupe doamna din fața mesei, care nici nu-ți vine să crezi că poate fi soacră...

Pentru asta crezi că am venit eu la București! Să te tot aud vorbind de football!

«Moțul» tău o să joace bine!

România o să bată! Toate or să fie bune, dar lăsați-mă acum să mai privesc și eu liniștită prin grădină. Uite ce de figuri interesante pe aci!

Spre a schimba conversația, Baratki a început să se intereseze de lucruri depe la Oradea.

N'am putut pricepe însă mare lucru, fiind vorba de chestiuni pe care trebuia să le cunoști pentru a înțelege despre ce se discuta.

Din când în când, ca o obsesie, d-na Baratki revenea din nou la matchul de azi.

Ca și când cineva ar fi pus vreo întrebare se adresa lui Vintilă sau Roșculeț:

— Ori ce-ați zice voi, cred că o să meargă mai bine atacul cu «Luli» în centru!

— Nici vorbă — răspunse cu hotărâtă convingere o duduie din dreapta lui Vintilă.

Dealtfel, la această masă, în privința matchului de azi, optimismul era de un nivel foarte ridicat — întreaga confederație femenină de pe lângă echipa națională fiind de acord asupra victoriei României — datorită atmosferei favorabile creată de d-na Baratki.

și sub conducerea lui Albu au plecat să facă un mic tur prin Cișmigiu.

— Aveți grijă băeți. La 10.30 punct... inspecție la hotel!, le-a strigat d. Costel Rădulescu, care a rămas să verifice socotelile.

CE CONTEAZA ODATA'N PLUS...

Ciolac și Bogdan, cari sunt rezerve, au mai rămas, la masă cu mine.

— Ești amărât Ghiță că nu joci? l-am întrebat pe Ripensist.

A clătinat din cap cu o specifică indiferență românească.

In locul lui mi-a răspuns Bodan:

— Dece să fie dânsul amărât. Când ești de 27 ori internațional ce contează odată în plus.

Eu pot spune că regret — continuă Bogda — pentrucă într'adevăr am avut ghinion.

N'am jucat încă în «națională» și trebue să mă duc să mă căciulesc la Drăghicescu, la poartă, ca să intru la Venus.

Nu regret deloc că joacă Gică Popescu pentru că e un băiat foarte bun și cu mult talent.

Regret însă un lucru că nu se face și la noi politica care se practică în străinătate.

Acolo dacă sunt mai mulți jucători buni într'un port, toți joacă în echipa națională. Unul de 20, altul de 2—3 ori. Oricât, li să dă tuturor posibilitate să îmbrace «tricoul național».

Am plecat sub impresia notei de amărăciune care se degaja din spusele lui Bogdan și reflectând mi-am dat seama că are un mare substrat de adevăr.

Val. Făgărășanu

Echiperii români sunt convinși că va fi un match greu

Paralel cu conversația pe care nepoliticos, dar în mod profesional o ascultam la masa vecină, (lucru pentru care îmi cer — postum — scuze) căutam părerile — ceva mai autorizate — dela conmesenii mei.

Albu, Covaci, Burger, Rafinski, David, Beke, Iuhasz, adică cu toți cei ce i-am interogat asupra matchului de azi, nici unul n'a vrut să dea vre'un pronostic.

In orice mod mi-aș fi mascat întrebarea pentru a putea smulge un pronostic din gura lor. (Se știe că echipa națională nu acordă declarații și pronosticuri înaintea matchurilor) răspunsul era stereotipic.

— Este un match foarte greu pe care trebue să-l jucăm cu multă seriozitate. Nu cunoaștem echipa Belgiei, așa încât nu putem face nici o anticipație în privința matchului de mâine.

Un match internațional nu este o întâlnire de divizia națională, unde forța jucătorilor este oarecum cunoscută.

Intre timp, ceasul arăta orele 9 și jumătate.

Jucătorii s'au sculat dela masă

Un match greu

In preajma jocului cu Belgia am înregistrat încercările unor ziare de a prezenta întâlnirea de azi a echipei noastre reprezentative, ca un ăxamen din cele mai ușoare. Un confrate a mers mai departe chiar și a socotit că angajarea acestui match constitue o greșală a factorilor în seama cărora cade alcătuirea calendarului internațional al footballului românesc.

Pentrucă—spunea acest confrate— ce fală, scofală ne va aduce o victorie asupra Belgiei, pe terenul nostru? Și dacă — cine știe? prevestea confratele — pierdem contra Belgiei? Nu ne facem oare de râs?.

Raționamentul, care se aplica altă dată întâlnirilor cu Bulgaria, Grecia și altele ejusdem farinae, — l'am aplicat chiar noi — este cu totul deplasat de data aceasta.

Belgia, oricât se încearcă diminuarea valorii footballului din această țară, este bine cotată la bursa internațională. Este — degeaba vom auzi opuneri — mai bine cotată decât România. O victorie asupra Belgiei e de natură să servească prestigiului nostru extern și să ne aducă și alte relațiuni, mai utile, poate, năzuințelor spre progresele footballului românesc.

Pe noi, două rezultate trebuie să ne edifice asupra posibilităților adversarului nostru de astăzi. Două rezultate de dată foarte recentă. Un match jucat primăvară aceasta la Hanovra:

Germania-Belgia 1-0 și rezultatul egal de Duminecă, dela Belgrad.

Părerea noastră este că echipa României, oricare echipă a României, ar trebui să fie foarte fericită în zilele când ar egala aceste două performanțe ale Belgiei.

Astfel, dacă-i vom învinge pe belgieni, vom realiza o performanță mare.

Numai să-i învingem...

Matchul Belgia-România va fi radiodifuzat

Speaker este d. Radu Vasilescu

Matchul Belgia—România, ca și celelalte matchuri internaționale de football va fi retransmis de posturile Radio-România și Radio-București, următor înțelegerii dintre societatea de radio-difuziune și F. R. F. A.

Reportajul va începe la ora 18,15 pe Radio-București. Dela ora 7 până la ora 7,30 când se termină jocul, matchul va fi transmis de ambele posturi.

Radio-reportjul va fi făcut de d. Radu Vasilescu — chezășie de obiectivitate și înțelegere a jocului.

Oaspeții și adversarii noștri...

Echipa belgiană